

Jindřich Kulhavý: Když nenávisť vítězí nad rozumem

 cz24.news/jindrich-kulhavy-kdyz-nenavist-vitezi-nad-rozumem

18. srpna 2022

 [Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

EU/USA/RUSKO: Nenávisť v některých lidech má skutečně hluboké kořeny. Ta k Rusku by byla částečně pochopitelná u některých příslušníků starší generace, kteří byli za bývalého komunistického režimu pronásledováni, terorizováni, zavíráni do vězení za své názory. Nemáme na mysli disidenty scházející se po kotelnách a provozující tam své alkoholové dýchánky, z nichž vzešel první polistopadový prezident. O historii rodiny Havlů, jejich převlékání kabátu a kolaboraci jak s nacisty, tak i s komunisty, později pro změnu s vznikajícím Deep Statem už bylo napsáno mnoho a nemá tedy cenu se k Havlovi vyjadřovat. Vadit nám na něm může mnohé, ale restituční, v nichž prolomil Benešovy dekrety jsou jasnou ukázkou jeho morálních hodnot.

Komunisté se skutečně k řadě tehdejších občanů zachovali mírně řečeno macešsky. Ať už to byli někteří odborníci ve svých oborech, kterým byla obrazně přistřižena křídla či nebyli za své znalosti a

umění náležitě docenění a odměnění, sportovci, kterým bylo odepřeno startovat v době nejlepší formy a věku v kvalitních soutěžích, umělci uzavření do socialistického bloku, možná i ti, kteří nemohli z různých důvodů ovlivněných názory či společenskou rolí rodičů studovat, ti všichni doplatili na vládu komunistů a dozor STB. Mohou se cítit být poškozeni na svých tehdejších právech, přestože i mnozí z nich se nakonec nemuseli mít úplně špatně. Přesto u těchto lidí je jistá zášť a nenávist k Sovětskému svazu pochopitelná a vnímatelná. Zvláštní skupinou jsou poté ti, kteří se střetli přímo s invazními armádami v roce 1968, případně přišli o někoho blízkého důsledkem vpádu cizích vojsk, z nichž jen nepatrná část byli skuteční Rusové. Ale budiž. Jde tedy o dnešní seniory a generačně maximálně i o padesátníky vychovávané odvážnými rodiči k určitému despektu k Sovětskému svazu. U všech mladších už se jedná spíše o pózu, protože dětství za komunistů prožité nebylo nijak velkým průšvihem a v mnohém lze říct, že bylo mnohem přínosnější než nyní. V druhém sledu se nenávistí prezentuje mladší generace vychovaná k liberalismu. Bohužel ta výchova však stojí pouze na ideologických základech postavených na ekonomických plánech úzkého kruhu nesmírně bohatých globalistů toužících po ovládnutí Ruska, jejichž sluhy jsou nyní u nás Fiala, Pekarová-Adamová se svou Top09 a Piráti, přičemž další strany jak vládní, tak i opoziční produkují další tváře představující nenávist k Rusku a Putinovi. Jejich výchova trvá déle a přenáší se i do škol a vytváří pro budoucnost nebezpečný precedens.

Největší nenávist proti Rusům tak momentálně mimo naprogramovaných a zmanipulovaných ideologií projevují občané, ve kterých určitá zášť zůstala z dob vlády Svobody a Husáka, ti bohužel nezaznamenali určitý vývoj ze Sovětského svazu k Ruské federaci. Mnoho z těch sovětských okupantů totiž nebyli Rusové, ale patřili k jiným národnostem, které se nyní tak vehementně snaží být součástí Západu. Některé bývalé státy Sovětského svazu už jsou v Evropské unii, jiné mají tendenci se tam přiřadit. My přemýšliví však hledáme cestu, jak z tohoto svazku vysublimovat. Rusko

samotné dalo postsovětským satelitům svobodu a nechalo je jít svou cestou, byť za cenu rizika přiblížení se armádám sdruženým v NATO ke svému území. Rusové dlouho přehlíželi porušování dohod uzavřených Gorbačovem se Západem a ignorovali snahy pobaltských států a bývalých členů Varšavské smlouvy stát se členy Severoatlantické aliance. Opustili i Československo, za což si zásluhy dosud falešně připisuje kolaborantský proamerický liberál Kocáb, tehdejší pravá ruka prezidenta Havla. Odešli by i tak. Tito spoluobčané nenávidějící Rusy prostě zastydli v době před rokem 1989 a jisté dozvuky zaznamenali i z éry Jelcina. Jaksi jim ušlo, že Západ začal s Moskvou spolupracovat, bohužel s představou Rusko postupně ovládnout stejně, jako to vyrabováním států bývalé RVHP udělal i u nás. Jenže v Kremlu se k moci dostal jakýsi Vladimír Putin, který i díky své bohaté kariéře v zahraničních složkách KGB měl dostatečný přehled o fungování Západu a rozhodl se nepodvolit strategii vznikající ve Washingtonu a Bonnu, později v Berlínu a Bruselu.

Putin začal budovat silné Rusko. K tomu potřeboval dobré vztahy se Západem a zároveň držet na uzdě oligarchy vznikající na troskách Jelcinovo vlády. Nastavit pravidla pro všechny nebylo jednoduché a trvalo to déle než prezidentské období, i s tím si s pomoci Medveděva dokázal poradit. Za vlády Putina tak došlo k oddlužení Ruské federace, nastartování ekonomiky, zvýšila se snaha nevyvážet kapitál ze země, což bylo za Jelcina denní realitou, oligarchové byli nasměrováni k vytváření proruské ekonomické politiky a kdo se vzpíral, byl potrestán. Západ u toho sice řval, ale zároveň hledal prostor, kde by mohl v Ruské federaci podnikat, což mu bylo umožněno. Dokonce i takovým firmám, jako je McDonald, Ikea a Volkswagen, tedy kolosům. Na druhou stranu si Rusové pohlídali bankovní sektor a velmi pečlivě zůstali v pozoru vůči mafii skrývající se za názvem Deep State. Tím je vysvětlena ostražitost vůči americkým Demokratům a lidem typu Schwab, Soros, Rockefellerům či Rothschildům. Putin vrátil vážnost i armádě a mohl si dovolit investovat do ní nemalé částky. Vybuodoval moderně vybavené a

funkční vojsko, které momentálně ani nemusí používat. O Ukrajině jsme už napsali dost, jisté je, že momentální situace na ní je výsledkem snahy Západu přiblížit se co nejvíce k Moskvě, tuto sýpku Evropy a částečně Afriky vydrancovat a skoupit území, zároveň potlačit obyvatele ruské národnosti. A v tom se především Američané a Britové dost zmýlili, načež obětovali Ukrajince svým zájmům a svým způsobem je poslali na smrt.

Sankce vůči Ruské federaci spuštěné Spojenými státy a Evropskou unií jsou výsledkem neschopnosti a neochoty žít s bohatým Ruskem v symbióze. Vojensky USA a EU nad Ruskem potřebnou převahu nemají, to díky Putinovi a jeho strategii, nasadily tedy propagandu a vypustily zkušební balónek v podobě obětování Ukrajiny. Hlavním důvodem k urychlení bylo riziko spuštění plynovodu Nord Stream 2, kterým by došlo k velké nezávislosti EU na Spojených státech. Představa Washingtonu, kterou je ztráta pozice světového lídra, je pro Demokraty a Deep State hrozná. Momentálně se dost možná láme chleba. Nejde o Ukrajinu, ale o to, kdo to ustojí lépe. Rusové založili BRICS mající velký potenciál, posílili rubl krytím ve zlatě a začali nabízet plyn, ropu a další produkty jinam než dosud. Západ začal chřadnout, bude mrznout, hladovět a zavírat výrobní závody. Vyprovokoval novou soutěž nazvanou „Kdo z koho“ a na jejím konci může padnout na kolena nebo nás zatáhnout do vyprovokované války. Nikoliv Putin, ale Američané, Britové a Západní Evropa hrají vabank a my jsme toho bohužel součástí. Je tedy otázkou, máte li vinit a nenávidět Rusko nebo si myslet, že Západ je tou rozumnou variantou. Naši odpověď znáte. Jsme jen malé médium, ale rozhodně se to nebojíme říct. Tvrdíme, že budoucností je široká spolupráce s Ruskem. Tomu se však musí podřídit zahraniční i domácí politika. To stávající vláda a složení obou sněmoven neumožňuje. Je na nás, co s tím uděláme.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

ZDROJ

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.